

foruden den korte faste Tjenestetid af 6 Maaneders Uddannelse have gjentagne Indtælbæls under Vaaben, dels 1 à 2 Gange til Leirtjeneste, dels til Tjeneste ved Reservebataillonerne. Denne Opfriskning af det Lærte kommer Menigmand meget til gode, og jeg, som har havt den Ære at kommandere en Reservebataillon i de sidste 10 Aar, kan udtale, at jeg navnlig har havt Leilighed til at paastjønne det betydelige Fremskridt, der er foregaaet med Menigmænds Uddannelse. Naar jeg saaledes erkjender det Gode, Hærløven har givet os med Hensyn til Følkens Uddannelse, maa jeg desværre sige, at jeg er kommen til det stik modsatte Resultat med Hensyn til Befalingsmændenes Uddannelse. Jeg har tidligere ved Leirlovens Behandling tilladt mig at fremhæve, at man meget let og i forholdsvis kort Tid kan theoretisk lære vore Følk, dels navnlig naar de skulle være Underbefalingsmænd, dels ogsaa naar de skulle være Lieutenanter, hvad det kommer an paa; men hvad man ikke kan lære dem, er at befale. Dertil skal der Tid, dertil skal der gives Leilighed, og det er det, vi mangle. Naar vi se Sagen fra dette Standpunkt, saa har Leirtiden en overordentlig vigtig Betydning, idet navnlig det underordnede Befalingspersonale her for første Gang kommer til egenlig at lære at befale. Jeg skal her kun tillade mig at indstyre en Bemærkning for at forebygge Misforstaaelse, nemlig at det er fra Fødkølkets Standpunkt, at jeg betragter Sagen. Der kan komme Udtalelser med Hensyn til andre Vaaben, som ere i Strid med mine; men jeg holder mig nærmest til Fødkølkets Uddannelse, hvorom jeg har mest Erfaring. Jeg skal da med Hensyn til Befalingsmændene først henlede Opmærksomheden paa Underkorporalen, som er den laveste Befalingsmand. Naar han om Efteraaret efter 6 Maaneders Forløb udtages af den tjenstgjørende Styrke, gaar han bort fra sit Kompagni og kommer ind i Uddannelsesskolen, hvor han uddannes i Løbet af Vinteren og lærer, hvad der er nødvendigt for ham som Underbefalingsmand. Naar saa Rekruterne den 25de April komme ind, afgives han til en Afdeling for at være behjælpelig med Rekruternes Uddannelse, fordi vi ikke have mere end 5 eller 6 Underofficerer ved Kompagnierne. Nu kan man sige, at her lærer han at befale. Ja, ganske vist; men hvad bruges han til? Til den allerførste Uddannelse i Drupeexercits, Sævergrebene og lidt Gymnastik. Derimod kommer han ikke til at føre Følkene i Marken, førend han kommer i Leir. Saa kommer han tilbage til sin Afdeling, og saa bliver det vedkommende Kompagnichefs Sag at lære ham hans praktiske Tjeneste som Befalingsmand. Først da optræder han som Fører for en Sektion, og den skal han da føre i Marken, paa Marschen, i Kvarteret, i Teltet. Først saa lærer han at omgaaes med Menigmand, at byde og befale saaledes, som Befalingsmanden skal byde

og befale, uden at optræde paa en saadan Maade, at han istedet for at vinde de Undergivnes Tillid let kan bevirke, at de faae Noget imod ham. Derfor er det, at jeg anser det for det Væsentligste og for aldeles nødvendigt i den første Del af Leirtiden at lade Underkorporalerne gjøre Tjeneste ved Afdelingerne for at komme ind i disse Forhold. Det gaar ikke bedre med Korporalen; hans Forhold er omtrent det selvsamme. Han kommer heller ikke til at kommandere, før han deltager i en samlet Øvelse. Desværre gaar det ogsaa for en stor Del saaledes med Sekondlieutenanterne, eller rettere det vilde gaa saaledes, hvis vi havde Sekondlieutenanter, thi vi have kun Fjerdedelen eller Femtedelen af de Sekondlieutenanter, vi skulle have. Naar en Sekondlieutenant ikke vil ligge et eller to Aar til Tjeneste, som han kan mod at faae Hjemfendelsespenge derfor, men gaar lige hjem, saa faar han aldrig gjort Tjeneste i samlede Øvelser, før han kommer i en Leirsamling. Det er først der, at han lærer at befale. Støttende mig paa disse Betragtninger, anser jeg det for meget farligt at bortkaste den første Del af Leirtiden. Naar den høitærede Krigsminister mener, at man kan ligesaa godt henlægge denne Øvelsestid til Garnisonen, saa vil jeg sige, at jeg tror ikke, at man ligesaa godt kan gjøre det; men jeg vil indrømme, at man derigennem kan faae en Erstatning for Leiren. Man kan lige saa godt foretage Stærkskydningsøvelser og Sligt ved at indkalde til Garnisons-tjeneste som ved at indkalde til Leirtjeneste, og man kan endvidere samarbejde Følkene i Garnisonen. Men det kommer jo tillige an paa at faae Øvelse for Underbefalingsmænd og de yngre Befalingsmænd og at fortsætte Stærkskydningsøvelser og Sligt. Nu er det ganske vist, at, under de Forhold, hvori de nu leve i Garnisonerne, er der megen Forskjel mellem, om de ligge i Garnison her i Kjøbenhavn, hvor de ere kasererede og hvor Mandskabet haves under Dine hele Dagen, eller om de ligge i Garnison i Kjøbstæderne, hvor de i Reglen ere indkvarterede hos Byens Borgere. Den strenge militære Orden, som er nødvendig ogsaa for Befalingsmændenes Uddannelse, er ganske vist vanskeligere at holde i Provindsbyerne end i vore Kaserer. Smidlertid, jeg vil slaa en Streg derover og indrømme, at den forberedende Uddannelse af Afdelingerne muligvis kan finde Sted med tilnærmelsesvis samme Nytte udenfor Leiren som i Leiren, men give rent Slip derpaa tror jeg ikke vi kunne. Med Hensyn til den Øvelse, som nu omtales i dette Lovforslag, da har der jo altid været Tale om, at de Øvelser, man mangler, er Kantonementsøvelser — de blive iaar nævnte med et andet Navn; de blive nævnte med Navnet: større udgaaende Øvelser — men jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at slige større udgaaende